

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/1225-7/2017</u>	
Érkezett: <u>2017 AUG 15.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>2 db</u>	<u>du</u>

HIV.S.: IV/1225-4/2017

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyfelem, [REDACTED] korábbiakban csatolt – meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva fenti ügyszámon érkezett felhívásra az alábbi

alkotmányjogi panasz kiegészítést

terjesztem elő.

Indítványomat továbbra is fenntartom. Az Abtv. 29. s-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Álláspontom szerint e követelménynek alkotmányjogi panaszunk megfelel. Az alábbiakban kifejtett érvelésünk szerint az Ember sérthetlenségéhez és elidegeníthetlenségéhez fűződő alapvető jogunk, az emberi méltósághoz-, a magán élethez-, az a szerzett jogok védelméhez, tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét a bíróság közvetlenül okozta. Ha az Alkotmánybíróság panaszunknak helyt ad, az ítéletet megsemmisítő döntésével reparálja alapjogsérelmünket, és helyreállítja az alapjogok által garantált alkotmányos jogállapotot. Panaszunk alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vet fel.

Az Alkotmánybíróság korábbi töretlen gyakorlata alapján ennek a jogállami minőségnek nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. A jogállamiság elvéből folyó követelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy a kiszámíthatóság – beleértve az egységes jogalkalmazást – és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok, szabadságjogok védelmével, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást. Az Alkotmánybíróság számos határozatában kimondta, hogy a jogbiztonság kiemelkedően fontos jogállami érték, és ebből meghatározott kötelezettségek hárulnak mind a jogalkotó, mind a jogalkalmazó szervekre. A jogbiztonság elve a jog viszonylagos állandóságába vetett bizakodást védi, arra tekintettel, hogy a jogalanyok a helyzetükre vonatkozó jogszabályok alapján döntéseket hoztak vagy hozhattak. Az Alkotmánybíróság számos határozatában utalt arra, hogy a jogbiztonság védelme egyben a jog állandóságába vetett bizalom védelme, ezen a bizakodáson pedig az érintettek jelentős döntése alapult vagy alapulhatott. A rokkantsági ellátásra

vonatkozó bírói döntéseknek tehát véleményem szerint eleget kell tenniük a bizalomvédelemből következő követelményeknek. A megváltozott munkaképességűek egzisztenciális döntéseire hatással van az a feltételezés, hogy az ellátásra való jogosultság megállapításakor hatályban lévő szabályok szerint, illetve már egy jogerősen elbírált módon (t.i. felülvizsgálat nélkül) számíthatnak az ellátásra.

Az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdése értelmében Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult. A (2) bekezdés értelmében Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg. Az Alaptörvény alapjogi katalógusából a megélhetési minimumon túl nem következtek alanyi szociális jogok, azokat a törvényhozásnak (és a bírói gyakorlatnak) kellett meghatároznia. Lényeges kérdésként merült ezért fel, hogy a törvényhozó és a hatóságok milyen feltételekkel csökkentheti, illetve vonhatja meg a már elismert jogosultságokat. Kiemelem, hogy a megváltozott jogi környezet nem teszi lehetővé a hatóságoknak, hogy jogerős ítéleteket hagyjanak figyelmen kívül. Álláspontom szerint, ha a hatóság az eredeti ítélettől eltérő tartalmú ítéletet szeretne, legfeljebb azt tehetné meg, hogy rendkívüli jogorvoslati eljárást kezdeményez (– feltéve de meg nem engedve – akár a jogszabályi környezet változására hivatkozva), és akkor megpróbálja elérni, hogy ex nunc hogyan változzon a jogi helyzet. Ennek hiányában már jogerős ítéletekkel lezárt jogviszonyokat lehet akként megváltoztatni, hogy a hatályos és érvényes jogerős ítélet mellé kerül egy azzal ellentétes tartalmú, és azt lerontó ítélet, mellyel a jogbiztonság alkotmányos követelményes végérvényesen és súlyosan sérül. Jelen eljárásban a hatóság és bíróság nem kezdeményezett rendkívüli jogorvoslatot, így nincs arra lehetőség, hogy a korábbi ítélet megváltozzon, az azonban a legalapvetőbb jogelvekbe ütközik, hogy ugyanazon felek (és itt az Állam számít, mert az, hogy az állami hatáskört az állam hogyan osztja, az állam kötelezettségeit nem befolyásolhatja), ugyanazon jogviszony kapcsán, változatlan egészségügyi helyzetben meghozott közötti a későbbi ítélet eltérjen a korábbi ítélettől.

Fentiek alapján tehát meglátásom szerint az ítélet sérti a jogbiztonságot.

Ezen felül a bíróság döntése a jóhiszeműen szerzett jogokat és az emberi méltóságot sérti. "A társadalombiztosítás az ellátáshoz való jog megvalósításának egyik eszköze, azaz a társadalombiztosításnak a szerzett jogok garantálását az ellátáshoz való alkotmányos jog megvalósítására figyelemmel kell biztosítani. Az Alkotmánybíróság arra is rámutatott, hogy az ilyen juttatások esetében „a szolgáltatásokat és a hozzájuk fűződő várományokat nem lehet sem alkotmányosan megfelelő indok nélkül, sem pedig egyik napról a másikra megváltoztatni. Az átmenet nélküli változáshoz különös indok szükséges.”

Jelen ügyben ilyen alkotmányosan megfelelő indok nem volt.

Budapest, 2017. augusztus 11.

PAYRICH
ÜGYVÉDI IRODA

Dr. Payrich András
1075 Budapest, Madách Imre tér 7. 3/4.
ügyvéd